

MAERSK
DRILLING

Transocean

Finansdepartementet
Postboks 8008 - Dep.
0030 OSLO

Dato: 27.05.2020
Deres ref.: 15/763

HØRINGSUTTALELSE - FORSLAG TIL KILDESKATT PÅ RENTER OG ROYALTY MV.

1. Innledning

Finansdepartementet vurderer å innføre plikt til å betale kildeskatt på leiebetalinger. Hovedformålet er å hindre overskuddsflytting i form av kunstig høye betalinger av leie, samt å unngå dobbelt ikke-beskatning. Som begrunnelse vises til at det for fartøy, rigger, maskiner og lignende utstyr kan være vanskelig å finne tilstrekkelig sammenlignbare transaksjoner mellom uavhengige parter og hvor det derfor er særlig utfordrende å vurdere riktig prissetting etter skatteloven § 13-1.

I sin høringsuttalelse til NOU 2014:13 Skatteutvalget er Skattedirektoratet enig med utvalget i at det bør innføres særlige skatteregler for å motvirke flytting av overskudd ut av Norge gjennom kunstig høye betalinger av royalty og leie. Skattedirektoratet bruker riggselskaper som eksempel og viser til at de «sitter igjen med størstedelen av overskuddet» og at dette ikke er skattepliktig til Norge. Skattedirektoratet uttaler også at erfaringen «.. er at dette er konserninterne transaksjoner som åpner for store skattetilpasninger via prising hvor det er vanskelig å nå frem ved bruk av internprisingsbestemmelsene.»

Finansdepartementet har fremmet et konkret forslag om kildeskatt på leiebetalinger, men uttaler at det vil gjøre en nærmere vurdering av forslaget i lys av høringsinnspillene før det konkluderes endelig. Vi mener det er behov for en grundig utredning av behov, virkning og alternative virkemidler før det konkluderes i denne saken.

Dette høringssvaret er utarbeidet av de fire største selskapene som utfører boreoperasjoner på norsk kontinentalsokkel ved bruk av innleide borerigger:

Maersk Drilling er en boreriggoperatør med hovedkontor i Lyngby, Danmark. Selskapet er notert på Nasdaq i København med ticker: 'DRLCO'. <https://www.maerskdrilling.com/>

Seadrill-konsernets ekspertise er dypvannsboring. Morselskapet er stiftet på Bermuda og

selskapet er notert på NYSE og Oslo Børs med ticker: 'SDRL' <https://www.seadrill.com/>

Transocean Ltd er en boreriggoperatør med hovedkontor i Vernier, Sveits. Selskapet er notert på NYSE med ticker: 'RIG' <https://www.deepwater.com/>

Valaris plc er en boreriggoperatør med hovedkontor i London, Storbritannia. Selskapet er notert på NYSE med ticker: 'VAL' <https://www.enscorowan.com/>

Felles for alle er at våre ultimate morselskap er børsnoterte. Boreriggene er leiet inn på bareboat vilkår fra norske og utenlandske riggeiende konsernselskap. Vi sysselsetter nå 3992 personer fordelt på 3734 offshore på norsk kontinentalsokkel og 258 onshore i Norge. Vi kan gi førstehåndsinformasjon om hensynene bak organisasjonsformene, lønnsomheten i bransjen og de praktiske utfordringer med å fastsette og eller kontrollere at den interne riggleien er armlengdes.

Norges Rederiforbund har i sitt høringsvar datert 27. mai 2020 gitt god informasjon om de næringsmessige forholdene for riggbransjen i Norge, og hvorfor eierskapet til riggen ofte er i et annet land enn der riggen opererer. Vi vil i vårt høringsvar derfor konsentrere oss om å gi informasjon om lønnsomhet og skattegrunnlag for riggeiende selskaper i Norge og i utlandet, og hvordan en kildeskatt vil påvirke lønnsomheten.

Advokatfirmaet PricewaterhouseCoopers AS har utarbeidet en modell som viser netto betalbar skatt til Norge for borerigger eiet av hvert selskap under hele deres levetid og under ulike scenarier. Det er i modelleringsarbeidet tatt utgangspunkt i modellen som ble presentert for Finansdepartementet i 2016. Vi har for de aktuelle riggene et godt grunnlagsmateriale. For riggene i modellen er det benyttet faktiske tall for perioden fra disse var nye (i perioden 2009-2014) og frem til i dag. To av riggene er eiet av norske selskaper, de øvrige av utenlandske selskaper. Modellen gir et godt grunnlag for å si noe om lønnsomhet og skattegrunnlag for riggoperatører som er skattepliktig til Norge og for riggeiere som enten er skattepliktige til Norge eller hjemmehørende i et annet land. Vi håper den informasjon vi legger frem vil bidra til at Finansdepartementets vurderinger blir basert på fakta.

Vi vil gjerne få presentere modellen i et møte med Finansdepartementet, og gjennom modellen vise hvilke konsekvenser forslaget om kildeskatt kan få ved ulike forutsetninger og scenarier. Om det er ønskelig vil vi også i et møte kunne gjøre rede for hensynene bak eierstrukturene til boreriggene og andre forhold departementet ønsker informasjon om.

2. Om forslaget

Det er norske oljeselskaper som er våre oppdragsgivere på norsk kontinentalsokkel. Noen av disse har norske morselskap og andre har utenlandske. Vår inntekt er de ratene som avtales med oljeselskapene. De største kostnadspostene er personell, vedlikehold og leie til konserninterne riggeiende selskaper. Ratene som oljeselskapene har betalt for boretjenester i

henhold til avtaler inngått fra 2014 har på grunn av lave oljepriser og overskudd av rigger i markedet generelt vært lave. Slik vi opplever det har ikke markedet hentet seg inn siden oljeprisfallet i 2014 og markedsutsiktene er p.t. blitt ytterligere forverret som følge av COVID-19 situasjonen.

Vi mener at det ikke foreligger kunstig overskuddsflytting ved bruk av leiebetalinger for bruk av rigger. Vi mener derfor at innføring av kildeskatt på brutto leiebetalinger for borerigger ikke vil være et egnet tiltak for å hindre kunstig overskuddsflytting.

Den foreslåtte kildeskatten skal beregnes med 15% av brutto leiebeløp. Med dagens ratenivå fra oljeselskapene vil en kildeskatt på 5, 10 eller 15% på brutto leiebeløp overstige nettomarginene som riggeieren kan opptjene over driftsmiddelets levetid. For riggselskapene vil en kildeskatt, nær sagt på ethvert nivå, innebære at lønnsomheten blir negativ under de rådende markedsforholdene. Perioder med god inntjening etterfølges historisk av perioder med lav inntjening. Vi erfarer at påstander om kunstig overskuddsflytting er basert på opplysninger om inntjeningen i gode år uten at inntjeningen over driftsmidlenes levetid er vurdert. Ved høye ratenivåer for boreoppdrag vil riggeierne kunne få en høy leie for sine rigger og betydelige overskudd. Det er det flere eksempler på, noe som historisk har medført overkontrahering, overskudd av rigger og lavere dagrater. De siste årene har mange rigger blitt resirkulert og gått i opplag grunnet overkontrahering, redusert etterspørsel etter boretjenester og endrede krav. Restverdien på riggene ved resirkulering er minimale.

Vi mener at en ikke kan innføre kildeskatt basert på at riggeier i noen få gode år har høye inntekter og overskudd. Regelverket må se hen til lønnsomheten i hele eiertiden. Riggbransjen har historisk vært syklisk og det må tas hensyn til at riggene har en levetid på 25 til 30 år. Enkelte rigger har imidlertid blitt resirkulert langt tidligere enn den antatte levetiden på 25 år grunnet endrede markedsvilkår og krav til riggene. Lønnsomheten for riggeiere og for bransjen som helhet er lavere enn en kunne forvente som følge av markedssvingninger. For perioden 1989 – 2019 var bransjens avkastning på investert kapital (ROIC) ca. 2,2%, se [Vedlegg 1](#). Med tanke på de store verdiene som investeres i en rigg er ikke avkastningen god sammenlignet med investeringer i andre kapitaltunge driftsmidler. Svakere avkastning skyldes høyere kostnadsnivå for nødvendig vedlikehold og utbedringer, overkontrahering samt et syklisk marked.

Leiebetaling fra et selskap som er skattepliktig for sin virksomhet i Norge til utenlandsk riggeier kan ikke karakteriseres som kunstig overskuddsflytting med mindre leien ikke er markedsmessig. Ett eller noen få år med høye leieinntekter betyr ikke at det skjer kunstig overskuddsflytting fordi det er nødvendig å se hele levetiden for riggen i sammenheng. Høy inntjening for riggeier i enkelt år er nødvendig for å møte risikoen som historisk sett materialiserer seg regelmessig for bransjen.

3. Armlengdes leie

Det kan være utfordrende for riggselskapene å finne riktig pris for leie av rigger når leien skal fastsettes fremover i tid, bl.a. fordi det kan være vanskelig å forutsi eksakt hvilke kostnader som vil påløpe. Vi erkjenner at det også for skattemyndighetene kan være utfordrende å vurdere om prissettingen er i samsvar med skatteloven § 13-1.

Prisingsmodellene som anvendes for beregning av riggeleie tar som utgangspunkt at riggoperatøren, som er skattepliktig til Norge, skal ha en markedsmessig fortjeneste. Partenes funksjoner, aktiva og risiko legges til grunn. Et høyt eller lavt ratenivå fra oljeselskapene påvirker leien til riggeieren og i mindre grad fortjenestemarginen til riggoperatøren. I de senere år har leiebeløpene vært så lave at riggeierne har gått med underskudd. Det har også de siste årene forekommet kontrakter hvor riggeieren har betalt riggoperatør (negativ leie) fordi dette totalt sett er mindre kostnadskrevende for riggeier enn å legge riggen i opplag blant annet hensyntatt kostnadene ved senere reaktivering. Videre har riggeier håp om å få betalt utleie senere.

Vi mener at utfordringene med å fastsette en armlengdes pris har vært løst på en tilfredsstillende måte i sakene vi har vært involvert i. Det bør imidlertid arbeides videre med å finne gode modeller for beregning av en armlengdes leie.

Prisingsmodellen er basert på en forutsetning om at det er riggeieren som har de største investeringene og den største markedsrisikoen ved å ha investert i en rigg med betydelig anskaffelsesverdi (gjørne fra USD 450 til USD 800 millioner) og med betydelig usikkerhet om fremtidig etterspørsel og ratenivå. Riggoperatøren har gjerne ingen eller svært lite kapital bundet i driftsmidler og kan skalere opp og ned sin virksomhet med god planlegging. Riggoperatørene er ikke uten økonomisk risiko, men den er utvilsomt betydelig mindre enn den riggeierne har.

Riggleien baseres vanligvis på en residualmetode. Sterkt forenklet er beregningen som følger:

- Bruttoinntekten er den raten oljeselskapet betaler riggoperatøren
- Fra bruttoinntekten trekkes riggoperatørens egne driftskostnader utenom kostnaden ved leie av riggen.
- Det fratrekkes så en margin som skal gi riggoperatøren en markedsmessig fortjenestemargin.
- Residualen utgjør bareboat leien som betales til riggeier.

I praksis er det flere metoder for å beregne bareboat leien. Målet for beregningsmetodene er at partene i avtalen skal sikres en armlengdes avkastning for de funksjoner de utfører, de eiendeler som benyttes og den risiko de tar.

Et kjennetegn for Norge er at beregningene er basert på budsjetter over forventede inntekter og kostnader for hele leieperioden. Leieperioden kan være fra noen få uker til mange år. Det er

særlig de lange leieperiodene som skaper utfordringer for leieberegningen, fordi både inntektene og kostnadene kan være vanskelige å forutse med tilstrekkelig presisjon.

Istedenfor å fastsette en kildeskatt på leiebetalinger kan lovgiver kan bidra til å gjøre beregningsmetodene mer treffsikker og resultatet mer forutberegnelig. Det kan for eksempel oppnås ved at en kan legge til grunn de faktiske kostnadene og inntektene som riggoperatøren har for hvert inntektsår leieavtalen omfatter. Etter gjeldende praksis vil det å basere leiefastsettelsen på faktiske inntekter og kostnader innebære at riggeieren anses som en deltager i riggoperatørens virksomhet, såkalt felles virksomhet. Ved felles virksomhet blir riggeieren ansett skattepliktig til Norge selv om den egentlige virksomheten drives utenfor Norge. Det kan lovreguleres at når det anvendes en internprisingsmetode basert på faktiske inntekter og kostnader, så skal dette ikke medføre skatteplikt til Norge for den utenlandske utleieren når vilkårene for bareboat leie ellers er oppfylt. De aller fleste andre land anvender faktiske tall i leieberegningen og skattlegger ikke utenlandske riggeiere ved bareboat leieforhold. Metoder for fastsetting av pris for varer eller tjenester basert på faktiske inntekter og kostnader er vanlig i andre bransjer, f.eks. distributører, uten at det har på tilsvarende måte som for riggbransjen har medført påstand fra norske skattemyndigheter om at den utenlandske leverandøren skal bli skattepliktig til Norge.

Et annet alternativ kan være å innføre adgang for skattemyndighetene til å kunne avtale prisingen for en fast periode med skattyteren (Advanced Pricing Agreement - APA). Flere europeiske land har innført slike ordninger.

4. Våre funn

4.1 Norsk skattefundament svekkes ikke ved bareboat strukturer med utenlandsk riggeier

Modelleringene er gjort med utgangspunkt i faktiske rigger og tall fra disse. Modellen er bygget opp til å vise inntjening og avkastning for den enkelte rigg over dens estimerte levetid.

For perioden til og med 2019 er det benyttet faktiske inntekter og kostnader for den aktuelle riggen. For perioden 2020-2024 er tallene basert på riggens budsjett som bygger på inngåtte kontrakter og prognoser for den videre utviklingen i markedet. For den resterende levetiden modelleres det med en kalkulert dagrate og kostnadsnivå som ble anslått da riggen ble ervervet. I modellen justeres inntekter og kostnader gjennom riggens levetid for å ta høyde for generell prisøkning. I tillegg er det tatt høyde for periodevis produksjonskutt og nødvendig vedlikehold/klassing av riggen, hvor riggen da delvis må i opplag eller får redusert inntjening over en periode. Periodene og kostnadene for dette er basert på estimer fra selskapene.

Illustrasjonene og de konkrete resultatene nedenfor er basert på beregninger for én rigg. Modellen er en oppdatert versjon av den modellen som ble presentert for Finansdepartementet i

2016. Alle funn understøttes imidlertid av modelleringer som er gjort for rigger som eies og opereres av alle fire selskapsgrupperinger.

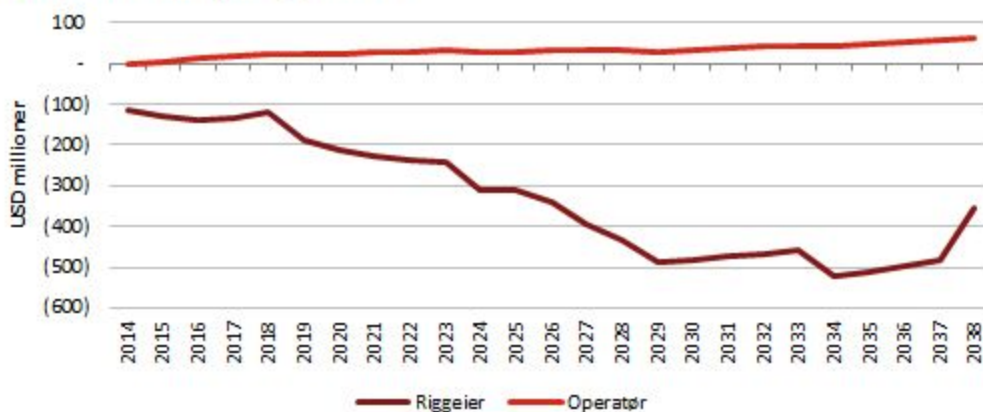
Konklusjonene i modellen støttes også av faktiske erfaringer og regnskaps- og skatterapportering fra selskapsgrupperinger med riggeierskap i Norge.

I alle scenarier viser modellen at det ikke finner sted noen form for overskuddsflytting hvor riggeier er hjemmehørende utenfor Norge. Tvert imot viser modellen at nåverdien av betalbar skatt i Norge er høyere dersom riggeier er hjemmehørende *utenfor* Norge, enn om riggeier er norsk. Grunnen til dette er at riggeier i Norge vil få fradrag for de betydelige kostnadene knyttet til eie av riggen, fremført underskudd i perioder hvor riggen ikke har engasjement, og mulighet for konsernintern skatteutjevning av overskudd hos riggoperatøren gjennom de norske konsernbidragsreglene.

Riggoperatøren, som er skattepliktig til Norge, har en vesentlig lavere økonomisk risiko enn riggeieren og får etter anvendt prisingsmodell inntjening basert på sine funksjoner og risiko. Riggoperatøren vil vanligvis ha skattepliktige overskudd i alle år hvor riggen har oppdrag. I perioder hvor riggen er uten arbeid forutsettes det at riggoperatøren kan nedskalere eller avvikle virksomheten for å unngå eller redusere tap. Dersom riggeier er hjemmehørende utenfor Norge, vil riggoperatørens skattepliktige overskudd medføre en endelig betalbar skatt til Norge. Utenlandsk riggeier vil ikke være skattepliktig til Norge, og det vil derfor i motsetning til situasjonen hvor riggeier er hjemmehørende i Norge, ikke være mulig å utjevne riggeiers underskudd mot riggoperatørens overskudd ved konsernbidrag.

Under er en illustrasjon av utviklingen i akkumulerte skattepliktige inntekter og underskudd hos henholdsvis operatør og riggeier. Som det fremgår vil riggeier over riggens levetid akkumulere betydelige underskudd og vil aldri komme i posisjon til å betale skatt isolert sett. Operatøren vil imidlertid akkumulere skattepliktige overskudd løpende.

Akkumulert skattepliktig inntekt

Under er en grafisk fremstilling som viser utviklingen i akkumulert betalbar skatt i Norge over en riggs levetid gitt to forskjellige scenarioer; (i) norsk riggeier og norsk operatør, (ii) utenlandsk riggeier og norsk operatør. Norsk operatør betaler i eksempelet ikke skatt på grunn av konsernbidrag til den norske riggeieren.

De økonomiske forutsetningene som ligger til grunn for disse resultatene er som beskrevet ovenfor og basert på faktiske inntekter og kostnader, samt en prognose for perioden fremover.

Akkumulert betalbar skatt - base case

I dette tilfellet vil ikke rigginvesteringen være lønnsom, da avkastningen over levetiden vil være tilnærmet null.

Som eksempelet viser vil det i situasjonen hvor riggeier er hjemmehørende i Norge **ikke bli betalbar skatt til Norge over riggens levetid**. Dersom riggeier er hjemmehørende utenfor Norge vil nominell verdi av skattebetalinger til Norge være ca USD 15 millioner over riggens levetid og nåverdien vil være ca USD 7 millioner (med 9% diskonteringsrente).

Betalbar skatt i situasjonen hvor riggeier er hjemmehørende utenfor Norge skyldes at riggoperatøren har skattemessig overskudd i alle år hvor riggen er operativ, og overskuddene kan ikke avregnes mot riggeiers tap og underskudd slik som i situasjonen hvor riggeier er hjemmehørende i Norge.

Modell 1 viser med tydelighet at det ikke skjer noen tapping av norsk skattegrunnlag gjennom leiebetalinger til utenlandsk riggeier, og det er derfor ikke behov for å innføre kildeskatt. Tvert imot viser modellen at innføring av kildeskatt som foreslått gir en betalbar skatt med nåverdi som er USD 66 millioner, mens det til sammenligning ville vært null betalbar skatt dersom riggen var eid av et norsk selskap. Det finnes mange kommersielle grunner til at riggselskapene ikke benytter norsk eierskap til riggene, blant annet de norske rentebegrensningsreglene og potensielt nå også kildeskatt på rentebetalinger. Det vises til Norsk rederiforbund høringsuttalelse vedrørende årsaker til valgt organisering.

De økonomiske forutsetningene i Modell 1 gjenspeiler at de senere årene har vært svært krevende for offshore riggbransjen, og at man nå står overfor en svært kritisk situasjon.

I tillegg til å vise effektene for det norske skattefundamentet ved ulik lokalisering av riggeier gitt dagens marked og realistiske utsikter fremover, mener vi det er viktig for vurderingsgrunnlaget å vurdere om riggeier over riggens levetid oppnår den samme avkastning som industrien i gjennomsnitt har oppnådd gjennom de siste 30 årene (ref. Vedlegg 1).

I Modell 2 har vi endret beregningene slik at riggeier skal oppnå en avkastning på investert kapital på 4% ved å endre dagraten for den konkrete riggen over dens levetid. Den valgte avkastningen er basert på gjennomsnittlig oppnådd avkastning i perioden 2000 til 2016 for hele industrien. Denne avkastningen er nær dobbelt så stor som industrien har oppnådd i perioden 1989 til 2019, slik at dette gir et optimistisk bilde av forventede resultater, og ligger som nevnt nesten dobbelt så høyt som oppnådd avkastning i perioden 1989 til 2019.

Modelleringen viser at akkumulert betalbar skatt til Norge over riggens levetid også i denne situasjonen er høyere i situasjonen hvor riggeier er hjemmehørende utenfor Norge enn om riggeier er hjemmehørende i Norge.

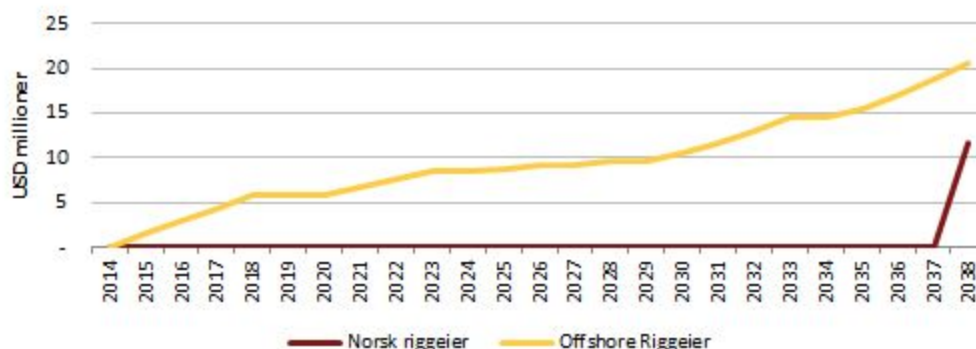
Nærmere bestemt er skatteinngangen til Norge 9 ganger høyere i nåverdi om riggeier er hjemmehørende utenfor Norge sammenlignet med situasjonen hvor riggeier er hjemmehørende i Norge. Nominell betalbar skatt til Norge ved utenlandsk riggeier er i dette scenarioet ca. USD 22 millioner, mens det med norsk riggeier vil bli nominell betalbar skatt på ca. USD 11 millioner.

I nåverdi blir som nevnt den relative forskjellen mellom alternativene enda større da skattebetalingene ved utenlandsk riggeie vil skje løpende over driftsperioden, mens det ved norsk riggeie kun vil oppstå betalbar skatt helt i enden av riggens levetid. Utenlandsk riggeie gir en nåverdi på betalbar skatt på ca USD 9 millioner, mot ca USD 1 millioner ved norsk riggeie (9% diskonteringsrente).

Dette tilsier at det heller ikke i et mer optimistisk scenario enn dagens markedssituasjon skjer noen tapping av norsk skattegrunnlag gjennom leiebetalinger til utenlandsk riggeier.

Over riggens levetid vil det, som tabellen under viser, kun oppstå betalbar skatt ved norsk riggeie når riggen avhendes i dens siste leveår. Som tidligere nevnt er modelleringen basert på modellen som ble fremlagt for Finansdepartementet i 2015-2016. Restverdien av riggen ved endt levetid har endret seg mye siden den gang. Av hensyn til sammenlignbarhet er det derfor i tabellen under ikke endret på denne forutsetningen og det er konservativt lagt til grunn at riggen vil ha en verdi lik 21% av kostpris når riggen avhendes i 2038. Som illustrert har verdien størst påvirkning på betalbar skatt for norsk riggeier.

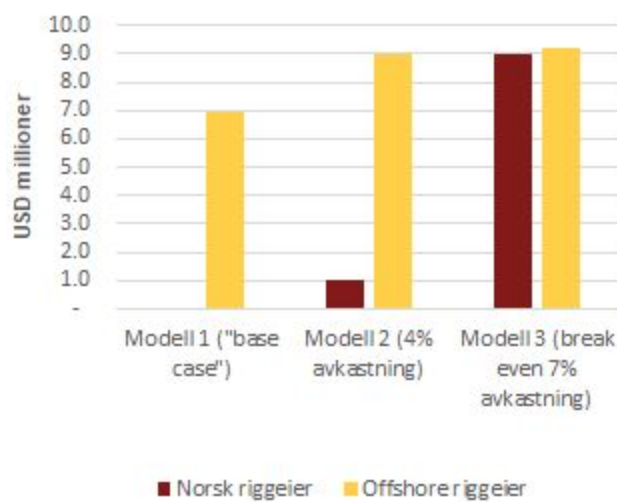
Akkumulert betalbar skatt - ved oppnådd gjennomsnittlig avkastning i industrien (4% p.a.)

Den foreslåtte kildeskatten vil også i denne situasjonen være uproporsjonal, og alene beløpe seg til ca USD 62 millioner i nåverdi. Dette tilsvarer 62(!) ganger høyere nåverdi av betalbar skatt enn om riggen hadde vært under norsk eierskap.

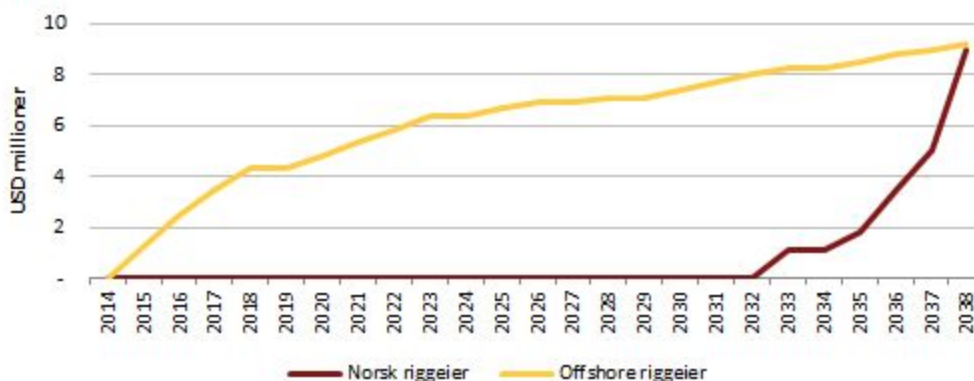
Vi har også utarbeidet en Modell 3 som viser hva avkastningen på investert kapital må være for at nåverdien av skattebetalinger til Norge skal være lik i situasjonene hvor riggeier er hjemmehørende i henholdsvis Norge og utenfor Norge. Som vist vil slik "tax break even" begivenhet for denne aktuelle riggen inntreffe ved avkastningsnivå på ca 7%. Dette avkastningsnivået er betydelig over hva bransjen har oppnådd historisk og må anses urealistisk, i særdeleshett for rigger som gjennomlever dagens krevende markedssituasjon.

Nåverdi betalbar skatt

Også i et slikt scenario med oppnådd avkastning på 7% på investert kapital vil skatt ved norsk riggeie kun påløpe ved slutten av riggens levetid og for en betydelig andel være basert på avhendelsesverdien på riggen som i modellen er satt høyt.

Akkumulert nåverdi betalbar skatt - oppnådd avkastning (ca 7% p.a.)

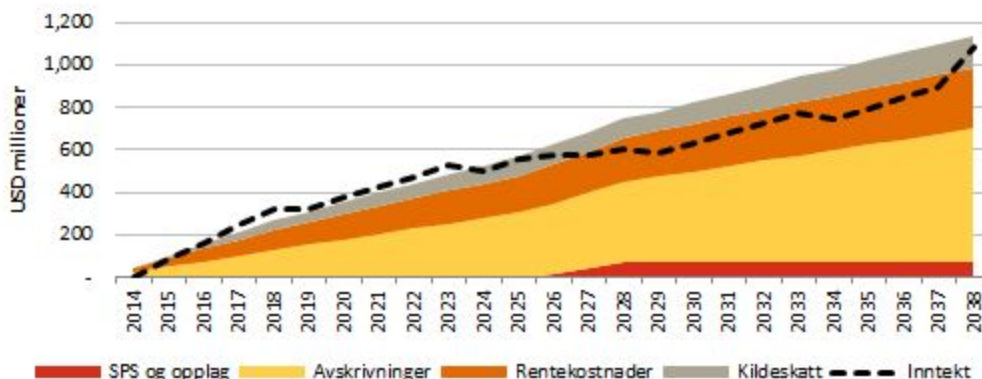
Nåverdien av den foreslåtte kildeskatten vil i Modell 3 vil være USD 83 millioner, sammenlignet med USD 9 millioner dersom riggeier var hjemmehørende i Norge. Også i denne situasjonen vil kildeskatt på brutto leiebetalinger være fullstendig uforholdsmessig.

4.2 Foreslått kildeskatt kan overstige riggeiers overskudd

Som vist i punkt 4.1 vil den foreslåtte kildeskatten være uforholdsmessig sammenlignet med hva som ville utgjort det norske skattefundamentet dersom riggeier var hjemmehørende i Norge. I praksis vil den foreslåtte kildeskatten innebære at betalbar skatt utgjøre mer enn riggeiers totale overskudd (beregnet etter norske skatteregler). Denne effekten oppstår fordi kildeskatten belastes på **brutto leiebetalinger** til riggeier, uten fradrag for riggeiers kostnader.

Forholdet mellom riggeiers skatteinnbetaling og overskudd kan illustreres ved følgende graf som viser at kildeskatten vil overstige riggeiers overskudd. Riggeier vil følgelig betale mer i kildeskatt enn riggeier totalt vil ha i overskudd i riggens levetid.

De økonomiske forutsetningene som ligger til grunn for resultatene under er at det oppnås en avkastning på 4% på investert kapital (i tråd med historiske data for perioden 2000 til 2016).

Akkumulerte inntekter og kostnader**5. Potensielle effekter av kildeskatten for norsk næringsliv og arbeidsplasser**

Om den foreslåtte kildeskatten innføres vil den innebære økte kostnader som offshore rigg industrien vil søke å viderebelaste til kundene (oljeselskapene) gjennom økning av dagratene. Dette vil medføre høyere letekostnader på norsk sokkel og påvirke lønnsomheten i prosjekter. I ytterste konsekvens kan det medføre at planlagte prosjekter ikke igangsettes og at norsk sokkel blir mindre attraktiv å videreutvikle. Vi er bekymret for ringvirkningene dette kan ha for norske arbeidsplasser i offshore riggindustrien og den norske maritime næringsklyngen for øvrig, som for eksempel for leverandørindustrien.

Canada har kildeskatt på bareboat leie. Det kan observeres at dagratene er høyere der fordi kildeskatt hensyntas som kostnad i tilbudsprosesser på borekontrakter.

I dagens norske marked er det ikke realistisk at riggeiere vil klare å overføre kostnaden ved kildeskatt til kundene gjennom økte dagratene. En innføring av kildeskatt vil derfor medføre høyere kostnader og lavere marginer for riggeiere som opererer i Norge. Som en konsekvens av lavere avkastning vil det norske offshoremarkedet fremstå som et mindre konkurransedyktig marked og riggeierne vil prioritere markeder med bedre vilkår.

6. Forholdet til internasjonal regelverksutvikling på skatteområdet

Vi mener at Finansdepartementet med forslaget om kildeskatt på leiebetalinger for visse fysiske eiendeler bryter med den internasjonale regelverksutviklingen på skatteområdet:

- Gjennom arbeidet med BEPS prosjektet søker OECD/G20 å motvirke at de enkelte lands skattegrunnlag svekkes gjennom kunstig overskuddsflytting. Som vist ovenfor foregår det ingen svekking av det norske skattefundamentet i hvor det betales leie til riggeiere utenfor Norge, fordi det i tilsvarende leieforhold med norske riggeiere samlet

betales mindre skatt til Norge. Beregningsmodellene som viser disse sammenhengene er basert på virkelige historiske tall og realistiske prognoser om fremtiden.

- Målet med BEPS prosjektet er å komme frem til felles internasjonale løsninger, fremfor at de enkelte land innfører ensidige tiltak. Forslaget om innføring av kildeskatt på leiebetalinger for fysiske eiendeler er et slikt ensidig tiltak som motvirker internasjonale løsninger.
- I forlengelsen av BEPS prosjektet har OECD/G20 foreslått tiltak som skal sikre en global minimumsbeskatning (Global Anti-Base Erosion proposal - "GloBE"). OECD/G20 har som målsetting å fremforhandle et endelig forslag med internasjonal tilslutning før utgangen av 2020. I det foreløpige forslaget er kildeskatt lansert som et av flere tiltak for å sikre en minimumsbeskatning i situasjoner hvor en betaling foretas til land som ikke illegger selskapsskatt. Det fremgår imidlertid av det foreløpige forslaget at en forutsetning for å benytte kildeskatt som tiltak må være at kildeskatten kun illegges på den delen av betalingsstrømmer som representerer overskudd. Som vist i punkt 4 vil den foreslåtte kildeskatten på brutto leiebetalinger for fysiske driftsmidler langt overstige riggeiernes overskudd. Dette er situasjonen både i dagens svært krevende markedssituasjon for bransjen (Modell 1), og også i et mer optimistisk scenario hvor man oppnår avkastning tilsvarende det som bransjen historisk sett har oppnådd (Modell 2).

Vi mener at Norge må innrette nye skattereguleringer i tråd med den internasjonale regelverksutviklingen. Den foreslåtte kildeskatten på leiebetalinger for fysiske driftsmidler er ikke i henhold til anbefalingene fra OECD/G20s for regler som skal sikre en global minimumsbeskatning, og kan ikke innføres.

7. Overgangsregel

Departementet skriver i høringsnotatet at en ikrafttredelse 1. januar 2021 gir både berørte foretak og skattemyndighetene tid til å innrette seg slik at de administrative byrdene reduseres i overgangsfasen. Dersom Finansdepartementet skulle gå videre med forslaget om å innføre kildeskatt på leiebetalinger, vil vi be om en overgangsregel. Borekontrakter og leiekontrakter for rigger har ofte lang varighet, opsjoner medregnet. Plikt til å beregne og betale kildeskatt må begrenses til kontrakter inngått etter vedtakelsen av bestemmelsen. Eksisterende kontrakter med opsjoner som kan utøves etter en eventuell innføring av ny kildeskatt må skjermes i en overgangsregel. Det samme må gjelde for eksisterende kontrakter som er basert på indeksering av ratene i henhold til markedsutviklingen.

8. Oppsummering

Vi mener at forslaget om kildeskatt mangler forankring i et dokumentert behov for å demme opp for overskuddsflytting og/eller unngå dobbelt ikke-beskatning. Vår gjennomgang viser at etablering av bareboat strukturer ikke benyttes til overskuddsflytting, men er begrunnet i andre

kommersielle hensyn. Tvert imot vil det norske skattefundamentet svekkes ved riggeie i Norge, fordi skattemessig tilknytning til Norge gir riggeier rett til fradrag for betydelige eierkostnader og tilgang til konsernbidragsordningen for utligning av skattemessig underskudd med overskudd hos riggoperatøren. Modelleringene viser at dette vil være tilfelle selv med avkastningsnivåer som ligger langt høyere enn det industrien har oppnådd de siste 30 årene.

Den foreslåtte kildeskatten skal baseres på brutto leiebetalinger til riggeier, og vil gi en betalbar skatt som overstiger skatten på riggeiers totale overskudd. Ettersom riggeierkostnader ikke kan fradragsføres, vil en kildeskatt bli klart uforholdsmessig sammenlignet med betalbar skatt for en norsk riggeier.

Vi oppfordrer beslutningstakerne til ikke å introdusere regler som er i strid med den internasjonale utviklingen på skatteområdet. I motsetning til anbefalingene fra OECD/G20 om en global minimumsskatt vil den foreslåtte kildeskatten på leiebetalinger for fysiske driftsmidler langt overstige beskatning av betalinger som representerer overskudd.

Vi er av den oppfatning at innføring av kildeskatt på leiebetalinger vil ha en dramatisk effekt for norsk offshore borevirksomhet spesielt, og generelt for norsk maritim industri og arbeidsplasser. Et forslag om kildeskatt kan ikke innføres uten at behov og virkninger av en kildeskatt og alternative muligheter er nøye overveid og dokumentert.

Vi imøteser en mulighet til et møte med Finansdepartementet for å bidra med ytterligere innsikt i vår industri og de potensielt store konsekvenser en eventuell kildeskatt vil medføre.

Med vennlig hilsen
Rowan Norway Ltd

Med vennlig hilsen
Seadrill Europe Management AS

Sign.
Bjarte Taranger
Daglig leder

Sign.
Henrik Michael Hansen
Daglig leder

Med vennlig hilsen
Maersk Drilling Norge AS

Med vennlig hilsen
Transocean Services AS

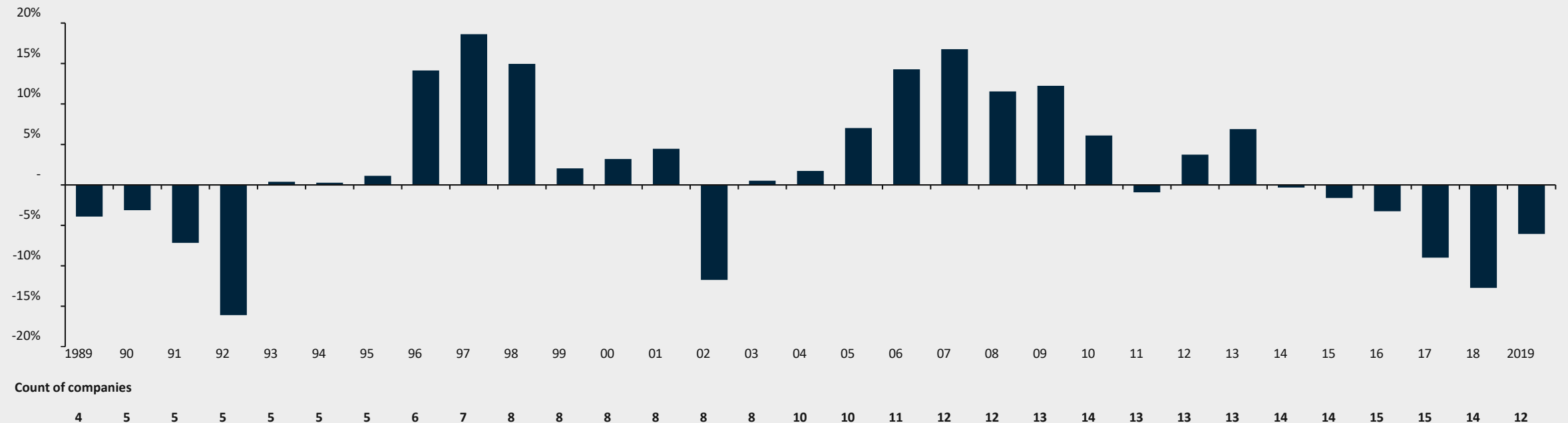
Sign.
Jakob Korsgaard
Daglig leder

Sign.
Iain Inglis
Director

Value creation has been an issue for the offshore drilling industry, in part due to a fragmented competitive structure and inefficiencies across the value chain

Low long-term industry ROIC indicates the criticality of differentiation and competitive advantage, so as to achieve material ROIC above WACC over the cycle

Weighted-average return on invested capital, including impairments

Note: ROIC defined as Net Income divided by two-year average long-term capital; analysis eliminates the risk of survivability bias through the inclusion of offshore drillers not currently operating in today's market i.e., contractors since acquired, merged or defunct.
Source: Maersk Drilling; Thomson Reuters Eikon